

Joán Blancas.

¡ avans es l'honra que tot!

— I. —

Si un Guzmán tingué Castella
Clar espillt de llealtat,
Catalunya té en Joán Blancas
Conceller de Perpinyà.

Ab Lluís lo rey de França
Joan segon tracta de pau,
Presas son del foc i sas terras
Y l'nisatge atropellat.

Com feréstega llopiada
Què els anyells va caupalant,
Com lo llamp que 'ls pins estella,
Com lo torrent despenyat;

Bat lo francs las fortaleras
Cau demunt de Perpinyà;
Per quí mostrant al poble
Sagnant cap d'un català.

¡Traidoria, traidoria!
S'ou tant sols per totas parts,
Ab lo vent lo foc rebija,
Broua alluny la tempestat.

Bugits, plors y brugit d'armas
La ciutat fau tremolar,
Coratjos arren en Blancaes,
Aixis parla als ciutadans.

Mentres escalfe mas veins
Sols una gota de saueu,
Mentres a lener, mios llabis
F'puga ferir mon bras,

Mentres no s'obri la terra
F'ns esfondrem tots pligats,
Ab los fellows no vull pacte
Ni s'entrega la ciutat.

¡Viatu, Perpinyanesos!
¡Alarma, nobles vassalls!
¡Guerra a mort, guerra a lo fura
Que ins aomet de lleal.

Que amor devem a la Patria,
A nostre Rey fidelat,
Al cap d'en Oms la veujanca
F' l'hora a nostres passats !!

Cent jorns dauà l'sol la Terra
Fum jorney un altre s'ha post,
Los de França sempre en vetlla
Sempre en vetlla 'ls d'Aragó.

Bregant se 'ls passen los dias,
Demit no's donan repos;
Si 'ls mandroners s'afadigan
Ballisters entran en joeh.

En vò los murs s'activellan,
Enter roman lo seu cor,
jity del ardit que 'ls escala
Qu'una llama 'l deixa mort.

Ningan enginy, vingan torras,
Ningan caballs y peons,
Diuhent qui 'l Rey te frisança
Femense qu'ha errat lo cop:

'Y 'ls assalts se succedeixen,
'Y lluyta ja ab mes furor,
'Y la fam y las fatigas
Van mermant los defensors;

'Y la posta 'ls aclapara,
'Y 'l sitge es mes riguros,

Y las joves s'escabeyan,
Y'ls vells esclatan en plors.

Y las mans fins s'escolan,
Y no s'espera socors.
Y arreu encara crida en Blancaas
j'Avans es l'hora que tot!

Sol lo cel ennuvolarse
Y esclatar en aigua y trons,
Mes s'allunya la tempesta
Y joyos somriu lo sol.

Tots los rius i pen de mare
Detritesa, un plint los cors
Promissan y assahonada
Se vest la terra de flors.

Mes tants nuvols s'agombolan
Sobre'l cap dels d'arago
Qu'al greu feix de sas desditxas
Sols oviran porus de dol

Una nit lo fill d'en Blancaas
Quina saueh bull en sou cos,
Nitllan al clar de la lluna
Dalt del mur tot conciros.

Lo camp inimic mirantne

III

Digue a son pare, resolt.
Si'm donant trescentas llanques
Jo us juro que'l setge's romp

Però si mors en l'empresa.
Per mi rescu al Senyor.

Però jo.....
Penseu qu'al manco
Morir matant es mes dols.

Gellà una sola abraçada
Bot un poema d'amor.
Las llanques tots emolaren
Ay tal com sos bechs los corps.

Volca qui per graus bramola
F'al esclatar impetuos
Al cel enlayra sas flamas
F'a son pas ho abrausatot;

D'amor, d'oís y de veijança
Espiritjan lo seu cor,
Dessobre'l francès caiguereu
Arau espargint la mort.

Feras de carn famolencas
Si'n unglyaren ab goig!
¡Mes valgam Deu, y quin dia
O! Perpinjà de tristor!

III.

Vestit abnegras gramallas
S'ha congregat lo concell;
Los dos masers ala porta
En Blancas de President.

Cristians ab bon sel s'afanyan
Pels malalts o'ls indigents
Bons vassalls honran s'esforcen
A sa patria y a sou rey

De capitular no'n parlau
Ni'ls passa pel pensament;
Y'l poble frisant espera
Puig son los instants supremes

De rople bon gran cridoria
Leus mes y mes va creixent,
Y al colp jar de los blancs
Y del clarins a tu veu

Sent per los muris i'apinya,
Y obrint la porta'ly masers,
Van minatger i'adelanta
Jeu peu se pora' l'Conell.

Ni un rapir, tota'l l'ileu
De tant plermeu moments,

2
Fins qu'obtingués les venies
dixis parla il misrabger.

En lo nom del Rey de Prança
J'ab tot mon reyal poder,
Admirant vostra bravesa
Pau y amicitat vos ofrech.

Si Perpinyá se us entregol,
Si de bon grat se rendeis
Vostre fill, Blancas, y llivres
J'honoray tots los Concellers.

May si rebujou l'oferta,
La guerra será cruel,
La ciutat en cendras
J'vostre fill...
; Oh callen!

Pus ceq' d'ira y de coratge
Si no foreu misrabger,
La llengua us avançaria
Ab que punt us m'afrauent.

Signamus d'aquí us envio
Que este resolt lo Concell
A morir en la defensa
De la patria y de mon rey

J'at vist butxí de mar fill
Seminar per la present
De me exaro qui es murador
J'com un cor de bon temps.

Obrirense per los blancs
Y del davant a la veu
De multitud esclayada
Partir veje al missatge

Forat entblamay rojeu per de nos ulla brollava,
Arreu arrenento poble fornet de l'clamava,
S'esporegat lo franch;
Per ben tot infame vejar tot un ultratge,
Un crit de horn retrona y espurna un veiatge
Del hérol aquell lo ranch

Sempre la ranch del martre ratio dona a la terra,
Tota una raga d'heores aixeca 'l crit de guerra
Del conillerol pen;
In nom y ray proey grata en un fully l'histria;
Com a gegants casguen; i Tue impota la victria
Que' es un voler de deu?.....

14. Octubre 1873